

fİDAN

Kültür – Sanat - Edebiyat

Belinay HİMMET

Sümeyra ÖZATEŞ
ARMUT AĞACI

Merhaba benim adım Aslıhan. Ben 9 yaşındayım. Biz iki katlı geniş bahçeli bir evde oturuyoruz. Benim çok sevdiğim bir ağacım var. Adı armut ağacıdır. Ben bu ağacı daha bir fidanken aldım ve o şuan 2 yaşında. Bir gün ağacımın altında oyun oynuyordum. Annem:

- Aslıhan hadi kızım amcanlara gidiyoruz gel üstünü giydireyim.

- Hangi amcama gideceğiz anne.
- Selim amcanlara tatlım.

Çok üzüldüm. Çünkü Selim amcamın benim yaşlarındaki oğlu Okan beni hiç sevmez, hep dışlar ve sürekli beni iterdi. Ben yengeme söylesem de Okan hiç aldırmazdı. Oflayıp puflayıp onlara gittik. Okan beni hiç hoş karşılamadı.

Yengem Okan'a "haydi Aslıhan'la odana geçte oyna" dedi.

Okan oflayıp puflayıp beni odasına götürdü. 1 saat düzgünce oynadık ama Okan o sıra beni itti. Ben hiç sesimi çıkarmadım ama beşincide gidip yengeme:

- Hande yenge Okan beni yere düşürdü dedim.

- Tamam canım ben ona misafir gidince kızarım dedi yengem.

Sonra zaten Okan ile oynamaktan sıkılınca annemlerin yanına oturdum. Yarım saat sonra da babam:

"Hadi kalkalım Emine" dedi anneme. Yengem "azıcık daha otursaydınız" diye söyledi.

Annem "sağ ol Handeciğim artık kalkalım" dedi ve kalktı. Eve gelince pijamalarımı giyip, dişlerimi fırçalayıp yattım. Sabah olduğunda şu sesleri işittim.

Bir adam; "armut ağacını kesmemiz lazım yoksa belediye bizi işten atar" diyordu. Bunu duyunca yıkıldım ve ağlamaya başladım. Çünkü p ağaç benim üzüntülerimi ve sevinçlerimi paylaştığım tek şeydi. Üstümü değiştirip mutfağa indim. Annem ve babam orada oturuyordu.

- Anne ne olur armut ağacını kesmeyelim dedim.

Annem "merak etme Aslıhan adam bizi ikna edemeyince gitti" dedi. O an sevinçten havalara uçtum. Artık o günden sonra ağacımı kimse elimden alamadı.

Azra Buğlem ÖZTÜRK
RÜYAYMIŞ

Merhaba ben Azra Buğlem Öztürk. Biliyor musunuz ben büyüyünce bir veteriner olmak istiyorum. Bunun nedeni hayvanları sevmem. Size garip gelebilir ama ben bütün hayvanları seviyorum. Neyse konuyu dağıtmayalım.

Akşam olmuştu. Yatağıma girip gözlerimi yumdum. Bir veteriner merkezi vardı. Arkama baktım bir de ne göreyim. Binlerce insan evcil hayvanlarıyla sıraya girmiş bağırp duruyor. O zaman bir veteriner olduğumu anladım ve sıraya göre bütün hayvanları muayene ettim. Ama muhabbet kuşu haricinde. Bir sürü hayvandan sadece onun problemini çözemedim. Muhabbet kuşunun sıkıntısı diğer hayvanlardaki problemlerden daha farklıydı. Bu muhabbet kuşunun yüzü çok üzgün görünüyordu ve hiç ses çıkarmadan masum bir şekilde bana bakıyordu. İlk önce bir yeri acıyor diye düşündüm ama sonra öyle olmadığını anladım. Muhabbet kuşunun sahibi dışarı çıktığında birden muhabbet kuşu benimle konuşmaya başladı. Başlarda korktum ama sonra alıştım. Muhabbet kuşu bana derdini anlatmaya başladı. Ben yuvamda bir gün uyurken avcılar beni bir kafesle yakaladı. Sonra bir dükkana götürdü ve dışarıdaki sahibim beni satın aldı. Sahibim iyi biri ama evimi, ailemi ve arkadaşlarımı çok özleyorum. Lütfen beni kurtarın dedi. O anda çok üzüldüm. Muhabbet kuşunun sorununu buldum ve bunu sahibine söyledim. Sahibi bu duruma çok üzülüp onu yaşadığı yere tekrar götürdü. O sırada sesler gelmeye başladı ve uyandım. Meğer bunların hepsi bir rüyaymış.

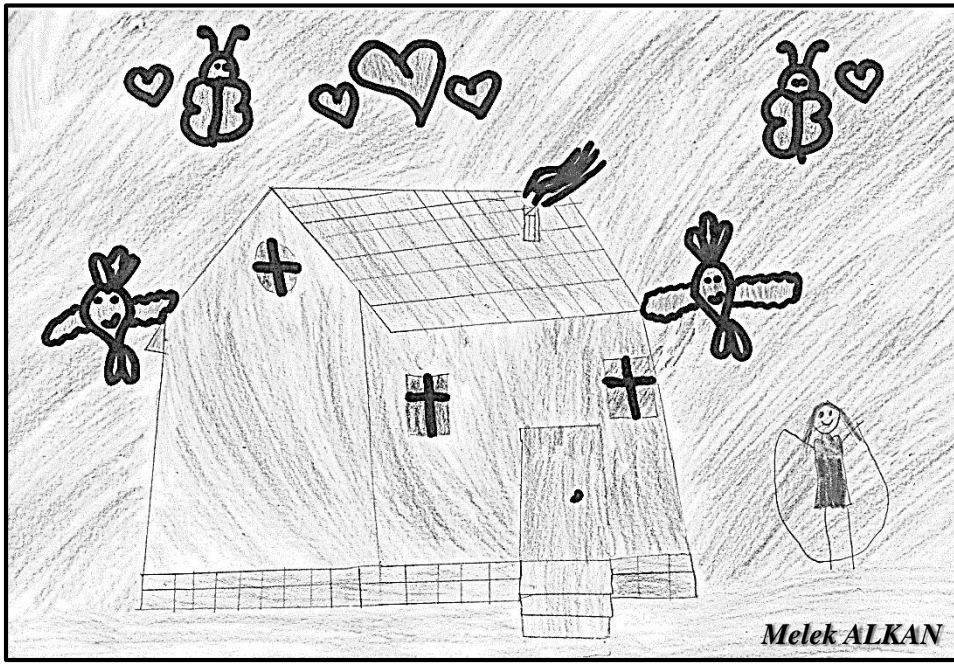
Tahsin KARAMUĞLA
BİZİM HİKAYE

Biz her gün gezeriz. Bizim evde kurallar vardır: Yalan söylememek, sigara içmemek, fazla asitli bir şey içmemek. Bazen parka gideriz. Çok oyun oynarız. Annem, babam, ben, abim, ablam ve kardeşim her zaman çok eğleniriz. Bazen dışarıda yemek yeriz. Bazen evde yeriz. Bize genellikle her hafta misafir gelir. Bu hafta bize iki kere misafir geldi. Bir gün bir tane köpek aldık. Köpeğin adını gece koyduk. Artık ailemize bir kişi daha katılmış oldu. Artık daha mutluyduk. Geçenlerde köpeğimin ikinci yaşını kutladık ve hiç ayrılmadık.

Nisa AYDOĞAN
DÜNYA

Dönüyor durmadan
Yaşıyor canlılar
Doğup batıyor güneş
Sonra gelir ay kardeş

Karada, suda
İnsanlar, hayvanlar
Yaşıyorlar
Dünya'nın döndüğünü fark etmiyorlar.

Orkun Kemal DEMİRLEK DOĞA

Doğayı soldurma
Hayatı sonlandırma
Çevremizi temiz tutalım
Doğamıza iyi bakalım

Doğayı sevmek
Mutlaka iyidir
Allah'ın yarattığı
Bir nimettir

Deniz çok kirleniyor
Balıklar ölüyor
Diğer deniz canlıları da
Hayatını kaybediyor

Hasan ARIKOĞLU

BENİM CANIM NİNEM VE DEDEM

Merhaba nineciğim ve dedeciğim sizi çok seviyorum. Siz benden o kadar çok uzaktasınız ki sizi görmek için can atıyorum. Sizi o kadar ama o kadar seviyorum ki babama günde ninemin ve dedemin yanına gidelim diye 10 defa söylüyorum. Çünkü sizin oraya gelince eskiden kalma fotoğraflar, çerçeveler, eski eşyalar görünce eski yıllarda nasıl tabaklarda yemek yendiğini, siyah beyaz fotoğraflar ve ilginç çerçeveler olduğunu görüyorum. O yüzden ben çok mutlu oluyorum. O yüzden de sizi çok seviyorum. Benim canım ninem ve dedem siz yaşlısınız. Bize öğüt verirseniz eğer, küçükken okuduğunuz kitap varsa bize hediye edip siz bunu okuyacaksınız. Sana bu kitap çok öğüt verir demişsiniz. Akşamleyin oturur siz bizi merak eder biz de sizi merak ederiz. Bana veya abime dersinki dedeciğim doğru okuyun bir Türk genci ol dersin canım dedem. Nineciğim benim kız kardeşime derki büyü çalışkan ol. Kötü huylardan kaçın dersin nineciğim. Biz gece yatarken başımın üstünde güzel güzel ninniler, şarkılar, hikâyeler anlatırsın sen nineciğim benim. Senden nineciğim, senden dedeciğim başka aile büyüğümüz yoktur. O yüzden de bir şey yapılırken sizden izin alınır. Güzel canım hayvanları, inekleri yemlersin. Dedem ise inekleri salar onları çayırda otlatır. İşte sizin de hayatınız böyle geçip gidiyor. Canım ninem ve dedem benim.

Muradiye Sevim DEMİR, İLK GEZİ HEYECANIM

Sabah olup okula gittiğimizde ders saati oldu ve öğretmenimiz geziye gideceğimizi söylediğinde sınıfta çok mutlu olduk ve heyecanlandık.

Öğretmenimiz; “Çocuklar yarın Anıtkabir'e geziye gideceğiz, ailelerinize haber vermeyi unutmayın sakın” dedi. Dersimizi işlemeye başladık. Okul bitince eve heyecanla nasıl gittiğimi bilmiyorum. İlk defa Anıtkabir'e gezmeye gidecektim. Anneme söylediğimde tabii gidebilirsin kızım dedi. Öyle çok sevinmişim ki heyecanım ikiye katlanmıştı. Sabahı nasıl yaptım bilemiyorum. Sabah oldu ve koşarak okula gittim. Bütün sınıf ve öğretmenimiz de oradaydı. Biraz bekledikten sonra bizi götürecek otobüs geldi. Hepimiz bir şekilde otobüse bindik ve yola koyulduk. İşte en sonunda Anıtkabir'de idik. Öyle heyecanlandım ki...

İlk önce Aslanlı Yoldan Anıtkabir' in içerisine doğru yürüdük. Öyle güzeldi ki aslanlarla fotoğraf çektirmeyi de ihmal etmedik. Merdivenlerden ilerlerken iki asker kapıda hiç kıpırdamadan bekliyordu Ata'yı. Artık içeri girdik ve Ata'mıza ait eşyaları gördük. En çok hoşuma giden savaşta kullandığı kırmızı saplı kılıcıydı. Öyle güzeldi ki...O kitaplar, heykeller, Ata'nın köpeğinin mumyası. Çok güzel bir heyecandı.

Öğretmenimiz artık gitme vakti geldi dedi. Aslanlı Yol' dan tekrar yürüyerek otobüslere bindik ve yola koyulduk. Evimize girdiğimizde akşam olmuştu. Heyecanla aileme gördüklerimi anlattım. Çok heyecanlı geçen bir gezi olmuştu benim için. Bir daha ki okul gezisini heyecanla bekliyorum.

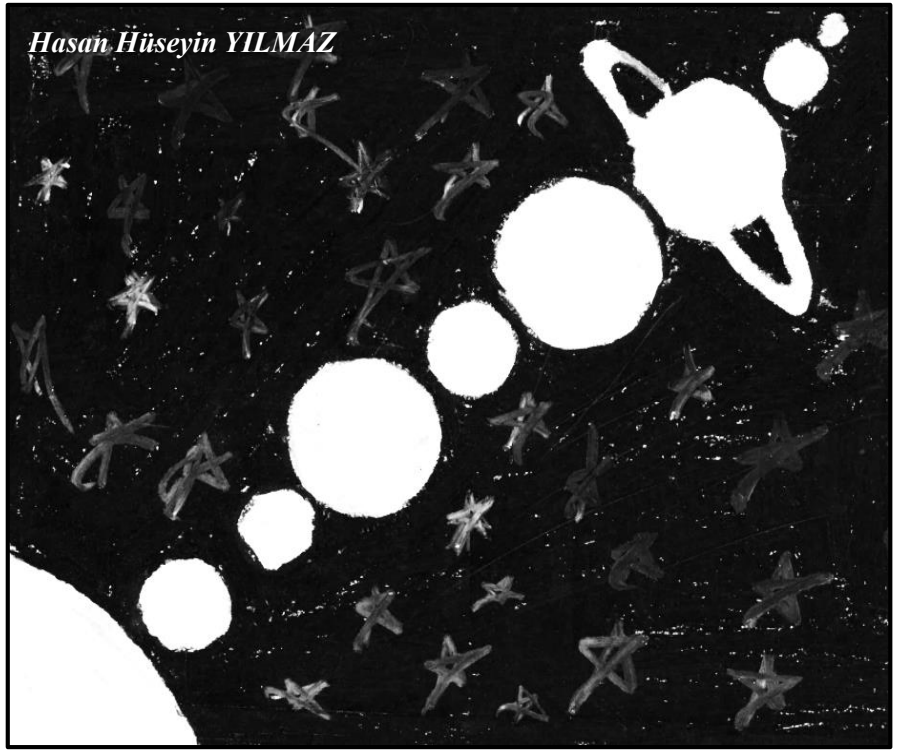
Sudenaz ÇUBUKCU
ÇEVREMİZİ KORUYALIM

Çevremiz temiz olmalı
Yeşil bir Türkiye için
Ağaçlarda renk renk meyveler
Ne güzel böcek börtüler

Derelerimiz temiz olsun
Şırl şırl akıp dursun
Dağlarımızda hayvanlar
Bu güzel vatanımıza dursun

Ormanlarımızı yakmayın
Yakıp mutlu olmayın
Ağaçlarımızda birer canlı
Lütfen, kötü davranmayın!

Hasan Hüseyin YILMAZ

Elif KARABAL
HAYALET

Bir zamanlar Elif adında bir kız varmış. Bu kızın bir köpeği varmış. Elif köpeğini çok severmiş. Köpeğin bembeyaz tüyleri varmış, bu yüzden Elif köpeğine Hayalet ismini vermiş. Onu köydeki evine götürmüşler. Ona orada bir kulübe yapmışlar. Elif köpeğini çok sevdiğinden ona çok iyi bakarmış. Elif köpeğiyle oyunlar oynar mutlu olurmuş. Günler köpeğiyle mutlu mutlu geçermiş. Bir gün Elif köpeğini görme heyecanıyla köydeki evine gelmiş. Bahçede köpeğini aramaya başlamış. Ama hiçbir yerde köpeğini bulamamış. Üzüntü ve korkuyla köpeğimi biri im aldı diye ağlamaya başlamış, annesi teselli etmeye çalışsa da annesi de endişeleniyormuş ve endişelerinde haklıymış.

Elif'in babası kötü bir haberle gelmiş. Hayalet maalesef hayatını kaybetmiş. Elif köpeğini ne kadar görmek istese de annesi babası ölen köpeğini Elif'e göstermemişler. Elif içinden keşke köpeğimi biri alsaydı da ölmeseydi diye düşünmüş.

Seni Çok Seviyorum Hayalet...

Sümeyye BİCEL
DEDEME NİNEME MEKTUBUM

Sevgili dedeciğim ve nineciğim;

Siz benim kıymetli olan hayatımdaki iki varlığın babaları ve annelerisiniz. Sizin benim üzerimde çok hakkınız olduğumu biliyorum. Fakat hayat kanunu bu olsa gerek. Siz benim ikinci annem ve babamsınız. Bana ve kardeşlerime ölene dek hep yol göstereceksiniz. Siz bize gelince Allah(cc) nasip ederse ben size her zamanki gibi sarılacak ve öpeceğim. Bayramlarda ise elinizi öptüğümde siz de bana para vereceksiniz. Ben meslek sahibi olunca sizi kimseye muhtaç bırakmayacağım. Siz de bana hayırlı torunum diyeceksiniz biliyorum. Allah(cc) sizi benden beni de sizden ayırmasın İnşallah. Siz benim hayatımdaki en değerli varlıklarınımsınız. Sizi çok seviyorum.

“Saygılarımla Torununuz”.

Melek YAMAN
TONTON TAVŞAN İLE TOSTOS TAVŞAN

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde. Tonton ve Tostos isminde iki tavşan kardeş varmış. Bu iki tavşan kardeş okulu hiç sevmezmiş. Annelerine; ‘Anne annee! Bugün karnımız ağrıyor okula gitmesek olur mu?’ ya da ‘Anne annee! Bugün çok hastayız şeyyy okula gitmesek olur mu?’ derlermiş. Anneleri de gerçekten hasta olduklarını düşünüp onları okula göndermezmiş. Günler böyle geçip gitmiş. Bir gün yaşlı komşuları misafirlğe gelmiş. Komşuları hastaneden geliyormuş. İlaç reçetesini çocuklara uzatıp; ‘Çocuklar şunu okuyun da ilaçlarım neler bir anlayayım’ demiş. Tonton tavşan ile Tostos tavşan okula gitmedikleri için okuma yazma bilmediklerini söylemişler. Komşu teyze onlara okuma yazmanın önemini anlatmış. Okulun ne kadar güzel ve önemli bir yer olduğunu söylemiş. O günden sonra iki kardeş okulu çok sevmiş ve derslerine çok iyi çalışmışlar.

Muhammed KARADAĞ
ÇEVRE

Doğayı koru
Hayatı koru
Ağaçları, denizleri koru
Bunları korumazsan hayat yok olur

Deniz çöp olmasın
Denizde çöp olursa balıklar yüzemez
Havayı sigara dumanı sarıyor
Havayı arabaların egzozları kirletiyor

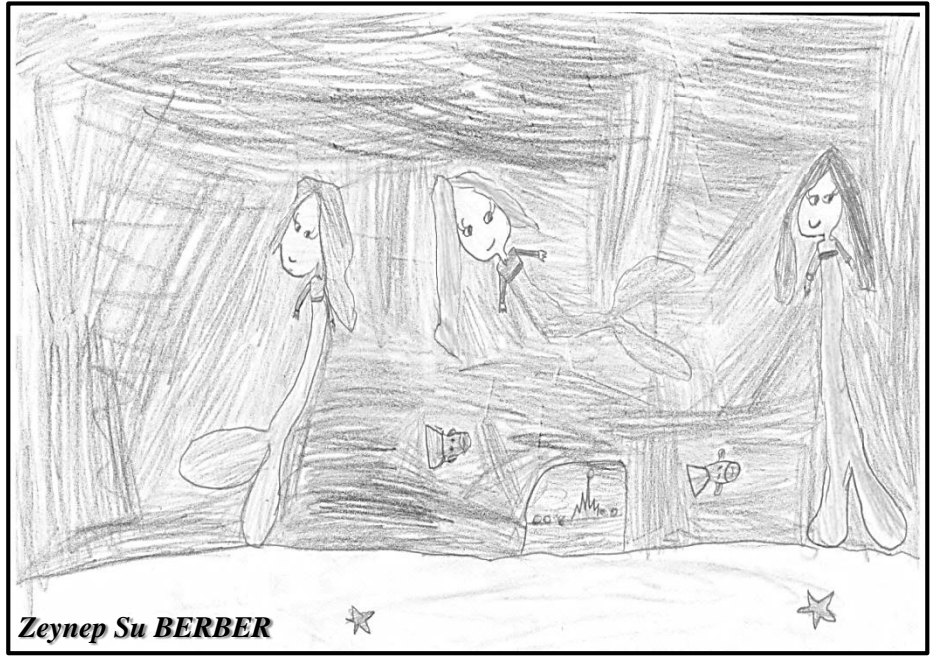
Bunları yapmayın
Havayı kirletmeyin
Denizlere çöp atmayın
Bunlar Allah'ın nimetleri

Elif Şevval BAĞ GÜZEL DİŞLERİM

Güzel dişlerim,
Her gün fırçalarım sizleri,
Güzel kokun,
Çürümeysin diye.

Siz çürürseniz,
Ne yaparım ben.
Çekerler dişlerimi,
Çok acır ağzım.

Ben acı çekerim,
Sizler kurtulursunuz.
Siz çürümezseniz,
Ben hep gülerim.

Gizem Nur KAPICI MIZMIZ KEDİ

Ninemın bir kedisi vardı. Adı Mızımız'dı. Adı gibi kendisi de mızımız bir kediydi. Sütten başka bir şey yemezdi. Bilirsiniz kediler en çok balık sever ama bizim kedi onu bile sevmezdi. İyi beslenemediği için bir gün hastalandı. Ninem iyileşmesi için iyi beslenmesi gerektiğini biliyordu. O yüzden et ve balıkla beslemek istedi. Bizim kedi bu defa verdiğimiz yiyecekleri afiyetle yedi. Bir gün Mızımız'ın dört tane yavrusu oldu. Adları; Aynur, Mırmır, Pamuk ve Şirin'di. Aynur ay gibi bembeyaz ve nur gibi güzeldi. Mırmır ise aynı annesi gibi hiçbir şeyi sevmez ve beğenmezdi. Pamuk ise adı gibi pamuk yumağıydı ve bembeyazdı. Şirin, şirinlik yapıp bizi güldürürdü. Mızımız kedi yavruları olduktan sonra çok iyi bir anne oldu. Ninemin evinde anne ve yavruları mutluluk içinde yaşayıp gittiler.

Abdullah Emin TİMURLENK ON KÜÇÜK KÖPEK

Bir varmış, bir yokmuş. Bir zamanlar Eren adında bir çocuk varmış. Eren kırlarda koşup oynamaya bayılıyormuş. Yine bir gün oynamak için kırlara gitmiş. Bu sırada peşine bir köpek takılmış. Zavallı köpek pek aç görünüyormuş. Yiyecek bir şeyler arıyor, yerleri kokluyormuş. Eren köpeğe acımış. "Vah vah" demiş. Keşke sana verecek bir şeylerim olsaydı. Sanki Eren'in söylediklerini anlamış gibi köpek acı havlamış. Bir süre birlikte yürümüşler. Az ileride bir kemik yığını duruyormuş. İşte senin için yiyecek bir şeyler var orada demiş. Hem de sana üç gün yeter. Fakat aç köpek birden geri dönmüş. Koşa koşa oradan uzaklaşmış. Eren buna çok şaşırılmış. Bir taşın üstüne oturmuş ve hayvancılığın hiçbir şey yemeden nereye gitti diye düşünmüş. Çok geçmeden köpek geri gelmiş. Arkasında da zıp zıp zıplayan on küçük köpek varmış. Küçük köpeklere yiyeceği göstermiş. Kendisi de bir kenara çekilip onları izlemiş.

Ebrar PINARAKAR HAYVANAT BAHÇESİNE YOLCULUK

Merhaba ben Ebrar. İki kardeşiz. Kardeşimin adı ise Belma. Belma daha dört yaşında olduğu için pek bir şey bilmiyor. Yoğunluk dolayısıyla da pek bir yere gidemiyoruz. İkimiz özellikle hayvanat bahçesini çok merak ediyoruz. Bir pazar günü babam ve annem bize bir sürpriz yaptı. Evet, işte olmuştu! Sonunda hayvanat bahçesine gidiyorduk. Belma küçük bir çığlık kopararak:

- Yaşasın, sonunda hayvanat bahçesine gidiyoruz! dedi.

Ben de çok sevinmişim tabi. Sevindiğim kadar da heyecanlanmışım. Hiç bekleme yapmadan yola çıktık. Yolda Belma babama bir sürü soru sordu. Hayvanat bahçesinin önüne geldiğimizde ikimiz de yerimizde duramıyorduk. Hayvanat bahçesinin kapısından içeri girdiğim an her yerde kafeslere kapatılmış hayvanlar gördüm. Ama özellikle dikkatimi çeken nesli tükenmekte olan hayvanlardı. Bunlar ise: Akdeniz fokları, Anadolu parsı, vaşak, Hazar kaplanı, çita, alageyik, yaban kedisi gibi daha çok ülkemizde yaşayan hayvanlardı. Ama neden bu kadar çok nesli tükenmekte olan hayvan olduğunu merak etmişim. Babama sordum. Babam da:

- Kızım insanlar o kadar zalim ki hayvanları öldürüyorlar. dedi.

Babamın söyledikleri kafamda yankılanırken birden bir hayvanın yardım istediğini farkettim. Yanına gidince bunun sevimli bir panda olduğunu anladım. Sevimli panda yaralıydı. Hemen onu kafesten çıkarmak için koştum ancak kafesin kapısı kilitliydi. Etrafta kimseler yoktu. En sonunda saçımdaki tel tokayla kapıyı açmayı başardım. Panda bana acıklı acıklı bakıyordu. Kapıyı açacakken hayvan avcıları çıkageldi. Hemen bir yere saklandım. Arabanın bagajında olan kafes hareket etmeye başladı. Evet, arabaya binen hayvan avcıları arabayı, pandanın postunu satmak için götürüyordu. Onlara engel olmam lazımdı. Araba hareket halinde iken pandayı salamazdım, yaralanabilirdi. Birden yerde büyük bir çivi gördüm. Arabanın lastiğini patlatabilirdi. Birden araba durdu. Evet işte olmuştu! Lastik patlamıştı. Hemen pandayla beraber arabadan indim. Panda topallaya topallaya koşuyordu. Hemen onun yarasını sardım. Pandacık bana sanki teşekkür eder gibi bakıyordu. Onu ormana bıraktım. Tam onunla vedalaşırken babamın:

- Kızım hadi gidiyoruz.

demesiyle irkildim. Ben de:

-Babacığım bütün hayvanları koruyacağıma dair söz veriyorum. dedim.

İMTİYAZ SAHİBİ

Abdulkadir PEHLİVAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Havva İlknur ACAR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Merve SEYMEN

GÖRSEL DANIŞMAN

Veysel KILINÇARSLAN

YAYIN KURULU

Serpil ESEROĞLU

Nermin YILMAZ

Azize TEKİN

Ömer TOKLUOĞLU

Burcu Nergis GÜNEŞ ÖZDEMİR

OKUL ADRES TELEFON

YILDIRIM BEYAZIT İLKOKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. Fatih Sok. NO:2

ÇUBUK/ANKARA 03128371058